

en kombination af forskningsmæssigt faglig ekspertise, videnskabelige hensyn og relevans for aftagere såsom virksomheder, ansatte og samfundet.

Virksomhedens sikkerhedsorganisation er et centralt element i indsatsen for at styrke arbejdsmiljøindsatsen på virksomhederne og dermed også i indsatsen for at nå de mål, som er opstillet i handlingsprogrammet »Rent Arbejdsmiljø År 2005«.

For at styrke fundamentet for denne indsats sænkes grænsen for, hvornår sikkerhedsarbejdet skal organiseres – og dermed grænsen for, hvornår de ansatte skal vælge en sikkerhedsrepræsentant – fra ti til fem. Det vil også være i tråd med den enighed, der er opnået under behandlingen af den af Folketinget den 23. maj 1997 vedtagne ændring af arbejdsmiljøloven (L 154) om at styrke uddannelsen af sikkerhedsorganisationers medlemmer ved administrativt at indføre et nyt grundmodul på en uge for alle sikkerhedsorganisationens medlemmer og sikre en løbende opfølgning heraf.

Sænkningen af grænsen for, hvornår sikkerhedsarbejdet skal organiseres, og dermed grænsen for, hvornår de ansatte skal vælge en sikkerhedsrepræsentant, vil betyde et stort pres på den uddannelse, som medlemmerne af sikkerhedsorganisationen efter de gældende regler har krav på. Derfor træder den lavere grænse først i kraft 1. juli 1998, således at man kan nå at få opbygget den nødvendige lærer- og undervisningskapacitet.

Det nye grundmodul for alle nye medlemmer af sikkerhedsorganisationen indføres fra 1. januar 1999.

For så vidt angår virksomheder, som har færre end fem ansatte, tilskyndes arbejdsmarkedets parter til, for eksempel via branchesikkerhedsrådene, inden udgangen af 1998 at komme med forslag til, hvordan man på regionalt plan kan iværksætte initiativer med henblik på at sikre sikkerhedsarbejdet på de små virksomheder.

Der sker en gradvis indfasning af kravet om en skriftlig arbejdspladsvurdering m.v., som sikrer, at virksomhederne får en passende frist til at opfylde kravene.

Arbejdsgivere med fem ansatte og derover skal opfylde kravet om en skriftlig arbejdspladsvurdering m.v. inden udgangen af 1998, mens arbejdsgivere med færre end fem ansatte først skal opfylde kravet inden udgangen af år 2000. Samtidig sikres der sådanne betingelser

for de små virksomheder, som gør det muligt via særlige forsøg med BST for små virksomheder, via bistand af de lokale kontaktudvalg, via de mål og planer, der udmeldes til branchearbejdsmiljørådene, og via Arbejdstilsynets tilsynsvirksomhed at sikre en hensigtsmæssig indføring af APV-redskabet i de små virksomheder og højne arbejdsmiljøarbejdet og bevidstheden herom.

De virksomheder, der efter de gældende regler skal udarbejde en skriftlig arbejdspladsvurdering, vil fortsat være forpligtede til at gøre dette og kan ikke afvente de nye reglers ikrafttræden.

I forbindelse med de regler, som arbejdsministeren bemyndiges til at fastsætte efter § 15 a, stk. 4, om arbejdsgiverens pligter, skal det præciseres, hvordan man for eksempel via en påtegning fra de ansatte sikrer dokumentation for, at de ansatte, typisk via sikkerhedsorganisationen, har været inddraget i APV-arbejdet, samt præcisering af, hvem der har ledelsesansvaret ved opfølgningen af APV'ens handlingsrettede del.

Et mindretal (Venstres, Det Konservative Folkepartis og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) udtrykker kritik af, at lovforslaget er blevet fremsat så sent, at der ikke har været den nødvendige tid til en grundig udvalgsbehandling. Derfor opfordrer mindretallet arbejdsministeren til at udskyde den endelige vedtagelse af lovforslaget til folketingsåret 1997-98.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Venstres medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Et *tredje mindretal* (Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Et *fjerde mindretal* (Frømskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil